Ministerstvo
pro místní rozvoj

Sociální vyloučení v Česku: rozsah v roce 2025

Petr Lang
Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti MMR ČR
Listopad 2026

Kontakt:

Petr Lang (petr.lang@mmr.gov.cz)

Oddělení soudržnosti a implementace podpory bydlení

Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti MMR ČR

www.mmr.gov.cz/cs/microsites/socialni-zaclenovani

Text neprošel jazykovou korekturou.

Obsah:

Manažerské shrnutí 5
1 Kontext a cíle zprávy 7
2 Index sociálního vyloučení 8
2.1 Vztah indexu k dalším nástrojům pro mapování vyloučení a deprivace 10
3 Celkový rozsah sociálního vyloučení 11
3.1 Meziroční srovnání vývoje indexu 12
3.2 Meziroční srovnání vývoje jednotlivých indikátorů 15
Seznam literatury 20
Příloha 1 – Mapy dimenzí Indexu sociálního vyloučení 22
Příloha 2 – Krajské mapy Indexu sociálního vyloučení 25

Seznam tabulek

Tabulka 1 – Prahové hodnoty pro jednotlivé indikátory a jejich tři perspektivy 9
Tabulka 2 – Hodnota ISV na úrovni kraje a počty obcí dle pásem zatížení v roce 2025 12
Tabulka 3 – Počet a podíl obcí dle pásem zatížení ISV – meziroční srovnání 13
Tabulka 4 – Index sociálního vyloučení pro úroveň krajů – meziroční srovnání.....14
Tabulka 5 – Vývoj hodnot indikátorů Indexu sociálního vyloučení 19

Seznam map

Mapa 1 – Index sociálního vyloučení – obce ČR v r. 2025 5
Mapa 2 – Index sociálního vyloučení – obce ČR v r. 2025 11
Mapa 3 – Index sociálního vyloučení – obce v kategoriích zatížení.....13
Mapa 4 – Index sociálního vyloučení – vývoj od roku 2024 do roku 2025.....14
Mapa 5 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze příspěvky na bydlení.....22
Mapa 6 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze osoby v exekuci 22
Mapa 7 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze příspěvky na živobytí 23
Mapa 8 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze uchazeči o zaměstnání 23
Mapa 9 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze předčasné odchody 24
Mapa 10 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v OLK.....25
Mapa 11 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v MSK 25
Mapa 12 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v JHM 26
Mapa 13 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v VYS.....26
Mapa 14 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v JHC.....27
Mapa 15 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v PLK 27
Mapa 16 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v KVK.....28
Mapa 17 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v ULK.....28
Mapa 18 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v LBK 29
Mapa 19 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v KHK 29
Mapa 20 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v PAK.....30
Mapa 21 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v ZLK 30
Mapa 22 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v STC.....31

Seznam zkratek

ČR: Česká republika

HSOÚ: hospodářsky a sociálně ohrožená území

ISV: Index sociálního vyloučení

JHC: Jihočeský kraj

JHM: Jihomoravský kraj

KHK: Královéhradecký kraj

KVK: Karlovarský kraj

LBK: Liberecký kraj

MSK: Moravskoslezský kraj

N: počet (count)

OLK: Olomoucký kraj

PAK: Pardubický kraj

PHA: Hlavní město Praha

PLK: Plzeňský kraj

PnB: příspěvky na bydlení

PnŽ: příspěvky na živobytí

SVL: sociálně vyloučená(-é) lokalita(-y)

STC: Středočeský kraj

ULK: Ústecký kraj

UoZ: uchazeči o zaměstnání

UoZ 6+: uchazeči o zaměstnání evidovaní déle než 6 měsíců

VYS: Kraj Vysočina

ZLK: Zlínský kraj

ZŠ: základní škola(-y)

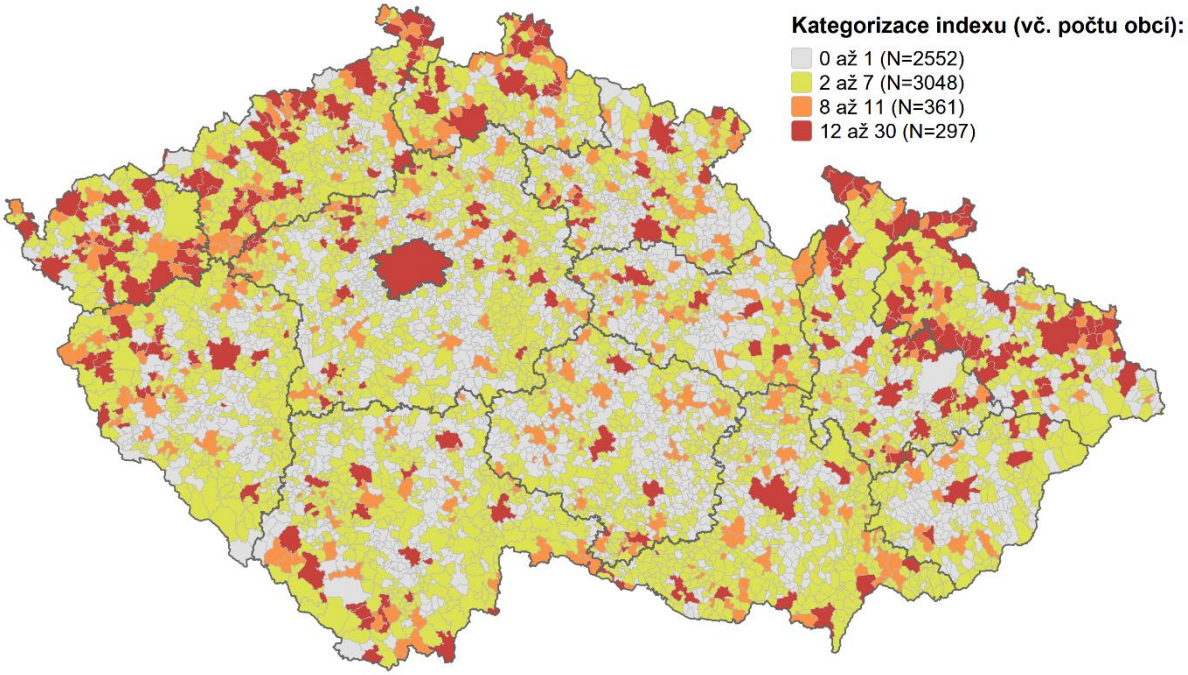
% podíl: procentuální podíl

Manažerské shrnutí

Rozsah sociálního vyloučení se mezi roky 2024 a 2025 z hlediska Indexu sociálního vyloučení[1] dále zvýšil. Počet obcí s hodnotou indexu 8 a více bodů vzrostl z 578 na 658, tedy o 80 obcí (viz Mapa 1). V nejzatíženějším pásmu 12 až 30 bodů přibylo 32 obcí (z 265 na 297). Podle agregovaného indexu zůstaly nejvíce zatíženými kraji **Ústecký (14,3 bodu), Moravskoslezský (13,1) a Karlovarský (12,2)**. Výrazně zatížené obce se však nacházejí také v dalších krajích: nejvíce obcí s hodnotou alespoň 8 bodů bylo v roce 2025 ve Středočeském kraji (79), následovaly kraje Ústecký (72) a Moravskoslezský (69).

Meziroční zhoršení indexu provázely odlišné trendy v jeho pěti dílčích indikátorech. Výrazně vzrostla dlouhodobá nezaměstnanost a pokračoval růst počtu vyplacených příspěvků na bydlení. Naproti tomu počet osob v exekuci dále klesal a u zbývajících ukazatelů byly změny malé. Výsledky proto upozorňují na přetrvávající a místy rostoucí sociální zátěž, neznamenají však stejnou proměnu situace ve všech obcích ani ve všech dimenzích sociálního vyloučení.

Mapa 1 – Index sociálního vyloučení – obce ČR v r. 2025

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Nejvýraznější negativní meziroční změna nastala v oblasti dlouhodobé nezaměstnanosti: počet uchazečů evidovaných na Úřadu práce déle než šest měsíců vzrostl ze 144 273 na 189 235 (+44 962 osob). **Počet příspěvků na bydlení** vyplacených v průměrném měsíci se zvýšil z 272 042 na 298 331 (+26 289). Naopak počet osob v exekuci klesl o 16 811 na 585 055 a průměrný měsíční počet příspěvků na živobytí se snížil o 173. Počet předčasných odchodů ze základního vzdělávání v běžných třídách mezi školními roky 2023/24 a 2024/25 vzrostl jen o 22 případů, zatímco jejich relativní podíl mírně poklesl.

[1] Index sociálního vyloučení posuzuje rozsah sociálního vyloučení na 30bodové škále, kdy hodnota 30 indikuje maximální zatížení sociálním vyloučením. Ke konstrukci indexu viz druhá kapitola.

V roce 2025 zaznamenalo 2 877 obcí vyšší hodnotu indexu než v roce předcházejícím, tedy meziroční zhoršení. Naopak ve 1 400 obcích se skóre snížilo a v 1 981 obcích se nezměnilo. Mezi 297 obcemi s hodnotou 12 a více bodů v roce 2025 bylo 228 obcí, které do nejzatíženějšího pásma patřily již v roce 2024. To ukazuje na značnou stabilitu skupiny nejvíce zatížených obcí i přes celkové meziroční zhoršení.

Zatížení sociálním vyloučením není omezeno na několik tradičně strukturálně znevýhodněných regionů. Přestože nejvyšší krajské hodnoty dlouhodobě vykazují Ústecký, Moravskoslezský a Karlovarský kraj, obce s vyšším indexem se nacházejí napříč Českem. Agregovaná hodnota indexu se meziročně zvýšila ve 13 ze 14 krajů; jedinou výjimkou byl Ústecký kraj s mírným poklesem ze 14,4 na 14,3 bodu.

Index sociálního vyloučení vyvinula Agentura pro sociální začleňování jako nástroj pro průběžné sledování územního rozsahu sociálního vyloučení. Na třicetibodové škále propojuje pět administrativních indikátorů, které se vztahují k chudobě, bydlení, zadlužení, dlouhodobé nezaměstnanosti a předčasným odchodům ze základního vzdělávání. Umožňuje srovnávat obce i kraje, sledovat vývoj situace v čase a lépe cílit veřejnou podporu. Index však nezachycuje všechny podoby sociálního vyloučení: interpretace změn je podmíněna také definicemi jednotlivých ukazatelů a administrativními pravidly, například v oblasti sociálních dávek.

Předkládaná zpráva hodnotí situaci v roce 2025 a meziroční změny oproti roku 2024. Podrobné výsledky jednotlivých indikátorů jsou rozvedeny v následujících kapitolách.

1 Kontext a cíle zprávy

Strategie boje proti sociálnímu vyloučení na období 2016–2020 označila sociální vyloučení jako jeden z „klíčových sociálních problémů naší společnosti“ (Úřad vlády ČR, 2016, s. 5). Agentura pro sociální začleňování proto v roce 2020 připravila *Metodiku pro posouzení rozsahu sociálního vyloučení v území* (Lang & Matoušek, 2020), jejímž cílem bylo umožnit popis a srovnání obcí a vybraných územních celků pomocí souboru indikátorů zachycujících různé dimenze sociálního vyloučení. Oproti dřívějšímu mapování sociálně vyloučených lokalit umožňuje administrativní charakter využívaných dat každoroční aktualizaci výstupů ve formě aktuálních informací o stavu sociálního vyloučení v ČR a také srovnání jeho vývoje v čase. Podrobný popis a následná analýza rozsahu a vývoje sociálního vyloučení jsou nezbytnou součástí přístupů založených na informacích a vědeckých důkazech, jejichž důležitost při tvorbě legislativy a veřejných strategií – stejně jako ve vyhodnocování dopadu veřejných politik – vyzdvihuje Strategie sociálního začleňování 2021–2030 (MPSV, 2020, s. 8).

Předkládaná zpráva je praktickou aplikací *Metodiky pro posouzení rozsahu sociálního vyloučení v území*. Zpráva přináší deskriptivní i analytické informace o rozsahu sociálního vyloučení na úrovni obcí a krajů a **zaměřuje se na zpětné vyhodnocení rozsahu sociálního vyloučení v Česku v roce 2025** (tedy za poslední rok, za nějž jsou dostupná všechna potřebná data pro výpočet Indexu sociálního vyloučení) **a současně na poslední meziroční vývoj tohoto rozsahu** (porovnání let 2024 a 2025). Zpráva tak navazuje na obdobně zaměřené zprávy publikované Agenturou pro sociální začleňování v minulých letech.[2]

Data k Indexu sociálního vyloučení, o které se zpráva opírá**,** jsou pak veřejně přístupná na webu Odboru rozvoje bydlení a soudržnosti MMR[3].

[2] Viz: https://mmr.gov.cz/cs/microsites/socialni-zaclenovani/index-socialniho-vylouceni
[3] Viz: https://mmr.gov.cz/cs/microsites/socialni-zaclenovani/index-socialniho-vylouceni

2 Index sociálního vyloučení

Sociální vyloučení se jako stav projevuje vytěsněním jednotlivců či celých skupin na okraj společnosti, kdy je jim omezován nebo zamezen přístup ke zdrojům, které jsou jinak ostatním členům společnosti dostupné (Růžička & Toušek, 2014, s. 121). Rozsah sociálního vyloučení je sledován prostřednictvím indikátorů, které pokrývají **dimenze chudoby, vyloučení z bydlení, vyloučení z oficiálního trhu práce, vyloučení ze vzdělávání a dimenzi zadluženosti** (Lang & Matoušek, 2020). Sada zvolených indikátorů, která je pevně zakotvena i v národní soustavě indikátorů pro vyhodnocování pokroku v oblasti potlačování chudoby a sociálního vyloučení (srov. Sirovátka et al., 2013), je validní a robustní, tzn., že kombinace indikátorů je vzájemně konzistentní a pokrývá zásadní aspekty konceptu sociálního vyloučení. Seznam indikátorů (včetně uvedení zdroje dat a jejich popisu) je následující:

1) **Příjemci příspěvku na živobytí** (zdroj dat: MPSV)
Příjemcem příspěvku na živobytí (PnŽ) se může stát domácnost, jíž zůstává na život méně než částka živobytí (součet životního minima členů domácnosti), která vyčerpala jiné možnosti pro zvýšení příjmů a prokazuje snahu o zvýšení příjmu vlastní prací.

2) **Příjemci příspěvku na bydlení** (zdroj dat: MPSV)
Příspěvek na bydlení (PnB) byl do září 2025 určen domácnostem, jejichž náklady na bydlení přesahovaly 30 % rozhodného příjmu, při splnění dalších zákonných podmínek.

3) **Osoby v exekuci** (zdroj dat: Exekutorská komora ČR)
Osoba, proti níž je vedeno jedno či více exekučních řízení.

4) **Dlouhodobě nezaměstnané osoby** (zdroj dat: Úřad práce ČR)
Osoba potenciálně ekonomicky aktivní je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání (UoZ) Úřadu práce déle než 6 měsíců.

5) **Předčasné odchody ze systému základního vzdělávání – běžné třídy** (zdroj dat: MŠMT)
Osoba (žák) ukončuje povinnou školní docházku v systému základního vzdělávání v 7. nebo 8. ročníku, a to v důsledku jednoho nebo dvou propadnutí. Indikátor se vztahuje pouze k běžným třídám, tzn., že nejsou zahrnuty osoby (žáci) předčasně ukončující povinnou školní docházku ve speciálních třídách. Speciální třídy byly z indikátoru předčasných odchodů vyřazeny, protože zařazení žáků do těchto tříd je podmíněno celou řadou důvodů, které nezbytně nesouvisejí se sociálním znevýhodněním. Především jde o důvody spojené se zdravotními handicapy žáků.[4]

Jednotlivé indikátory jsou vyhodnocovány zvlášť, přičemž základní úroveň (jednotku) analýzy představují obce. V souladu s *Metodikou identifikace lokalit rezidenční segregace* (Sýkora et al., 2015, s. 11) je každý z indikátorů nahlížen ze tří odlišných, avšak doplňujících se úhlů pohledu (perspektiv) územní koncentrace: (1) **absolutní počet**, (2) **relativní podíl** a (3) **lokalizační kvocient** (umožňující zohlednit odlišnost sledovaného území od jeho okolí). Perspektiva absolutních počtů vyjadřuje velikost potenciální cílové skupiny pro místní politiky sociálního začleňování; perspektiva relativního podílu potenciální cílové skupiny na celkovém

[4] Za pomoc při zpracování dat k předčasným odchodům za školní rok 2022/23 děkuji Františku Puršlovi (Odbor strategií a analýz regionální politiky a politiky bydlení, MMR ČR).

počtu obyvatel obce vyjadřuje míru strukturálního ovlivnění celkové situace a možnosti rozvoje obce; a lokalizační kvocient zohledňuje odlišnost relativního podílu obce od průměrné situace v kraji, v němž se obec nachází, čímž je nepřímo tematizováno riziko stigmatizace obce z důvodu většího rozsahu sociálního vyloučení v porovnání s jejím okolím.

Přístup lze ilustrovat na příkladu exekucí: je měřen (1) absolutní počet osob v exekuci v dané obci, (2) podíl osob v exekuci na celkové populaci v dané obci, (3) poměr mezi podílem osob v exekuci na celkové populaci v dané obci vůči součtu podílu osob v exekuci na celkové populaci v příslušném kraji dané obce a podílu osob v exekuci na celkové populaci v republice, přičemž součet podílů je z důvodu vážení dělen dvěma. Lokalizační kvocient tedy indikuje, nakolik se situace v dané obci liší od svého kontextu (zohledňující průměrnou situací v kraji a celé republice).

Aby bylo možno sadu všech *indikátorů* v jednotlivých *perspektivách* vyhodnotit zjednodušeným způsobem, pro každý indikátor a každou jeho perspektivu byly stanoveny dvě *prahové hranice* – viz Tabulka 1. V případě perspektivy absolutního počtu se hranice prahových hodnot stanovují s ohledem na přítomnost dostatečně početné cílové skupiny pro realizaci místních politik sociálního začleňování. U perspektivy relativního podílu se první hranice zpravidla pohybuje mírně nad celorepublikovým průměrem bazálního roku 2018, druhý práh se pak pohybuje nad celorepublikovým průměrem bazálního roku 2018 s přičtením jedné směrodatné odchylky.[5] Stanovení hranic u lokalizačního kvocientu pak sleduje logiku násobku průměrného zatížení každého indikátoru v republice, resp. kraji.

Tabulka 1 – Prahové hodnoty pro jednotlivé indikátory a jejich tři perspektivy

	absolutní počet		relativní podíl		LQ	
	1. práh	2. práh	1. práh	2. práh	1. práh	2. práh
osoby v exekuci	100	200	12	18	1,8	2,5
příspěvky na bydlení	40	80	2,1	3	1,8	2,5
příspěvky na živobytí	30	60	0,9	1,7	1,8	2,5
dlouhodobě nezaměstnaní	40	80	1,4	2,5	1,8	2,5
předčasné odchody	6	12	5	12	1,8	2,5

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Obci je za překročení každého jednotlivého prahu udělen jeden bod. Za každý indikátor tak může obec obdržet od nuly do šesti bodů. Obdržení nula bodů znamená, že v daném indikátoru obec zatížena není (případně v komparaci s ostatními obcemi jen velmi málo), v případě obdržení šesti bodů to znamená, že v daném indikátoru je obec zatížena velmi.

Pro vyhodnocení celkového rozsahu sociálního vyloučení byl sestrojen tzv. **Index sociálního vyloučení**. Hodnota (sumačního) Indexu sociálního vyloučení je výsledkem prostého součtu bodů v té které obci za všechny indikátory. **Rozsah hodnot se proto pohybuje v rozmezí 0 až 30 bodů**, kdy 30 bodů indikuje maximální rozsah sociálního vyloučení v obci (obec

[5] V *Metodice pro posouzení rozsahu sociálního vyloučení v území* (Lang & Matoušek, 2020) byly zvoleny hodnoty roku 2018 jako výchozí (baseline) pro udržení komparovatelnosti. Jinak řečeno, situace daného roku je vždy poměřována vůči prahovým hodnotám roku 2018.

překročila všechny prahové hodnoty ve všech indikátorech) a 0 naopak indikuje minimální rozsah sociálního vyloučení (obec nepřekročila ani jednu prahovou hodnotu).[6]

2.1 Vztah indexu k dalším nástrojům pro mapování vyloučení a deprivace

Matoušek a Vališová (2023) diskutují Index sociálního vyloučení ve vztahu k dalším nástrojům z poslední doby, které rovněž umožňují mapování územních dimenzí sociálního vyloučení, byť se tyto nástroje liší tím, že „zdůrazňují různé dílčí aspekty vyloučení, využívají částečně odlišné datové zdroje a zaměřují se na různé měřítkové úrovně“. Vedle indexu jde podle autorů o Metodiku identifikace lokalit rezidenční segregace (Sýkora, 2018) a typologii lokalit obývaných sociálně vyloučenými (Vališová, 2021).

Metodika identifikace lokalit rezidenční segregace „sleduje zastoupení společně posuzovaných osob příjemců příspěvku na živobytí (tedy jinými slovy počet osob v hmotné nouzi) v základních sídelních jednotkách […] a je určena k identifikaci základních sídelních jednotek (tj., čtvrtí nebo jiných urbanisticky ucelených částí obce) s vysokou koncentrací chudoby a sociálního vyloučení“ (Matoušek & Vališová, 2023).

Ještě na nižší územní úroveň jde typologie lokalit obývaných sociálně vyloučenými (Vališová, 2021), která zohledňuje, že tzv. sociálně vyloučené lokality se liší v mnoha podstatných ohledech, což podmiňuje volbu možných nástrojů intervence ke zlepšení situace. Základní členění lokalit „vyplývá z dichotomie sociálně homogenní versus sociálně nehomogenní lokalita, z typu zástavby (rodinný dům versus bytový dům, specifickou podobu bytových domů představují ubytovny) a velikosti lokality (jeden dům, skupina domů či čtvrť).“ (Matoušek & Vališová, 2023) Na základě této logiky lze rozlišit mezi 13 typy lokalit.

Provázání těchto tří nástrojů Matoušek s Vališovou (2023) shrnují následovně:

> Vysoký rozsah sociálního vyloučení na základě metodiky Langa a Matouška na úrovni obce indikuje větší pravděpodobnost, že některá ze základních sídelních jednotek této obce bude vykazovat znaky rezidenční segregace. Závěry obou metodik pak mohou být využity při přípravě terénní analýzy vyloučených lokalit. Její zaměření lze přizpůsobit podle celkového rozsahu sociálního vyloučení […] a blíže zacílit do předdefinovaných území […]. Zároveň však lze všechny uvedené metodiky používat také samostatně, jedná se o svébytné nástroje a jejich cíle i důvody vzniku nejsou shodné.

Nad rámec této triády pohybující se na územních úrovních „obec-ZSJ-lokalita“ je vhodné zmínit nástroj MMR (2023), který umožňuje identifikovat hospodářsky a sociálně ohrožená území (HSOÚ) na vyšší územní úrovni, konkrétně na úrovni správních obvodů obcí s rozšířenou působností. HSOÚ jsou charakteristická vyšším podílem starších osob, klesajícím počtem obyvatel, nižší bytovou výstavbou, vyšší nezaměstnaností a nižší podnikatelskou aktivitou.

[6] Více o výpočetním modelu indexu sociálního vyloučení viz (Lang & Matoušek, 2020).

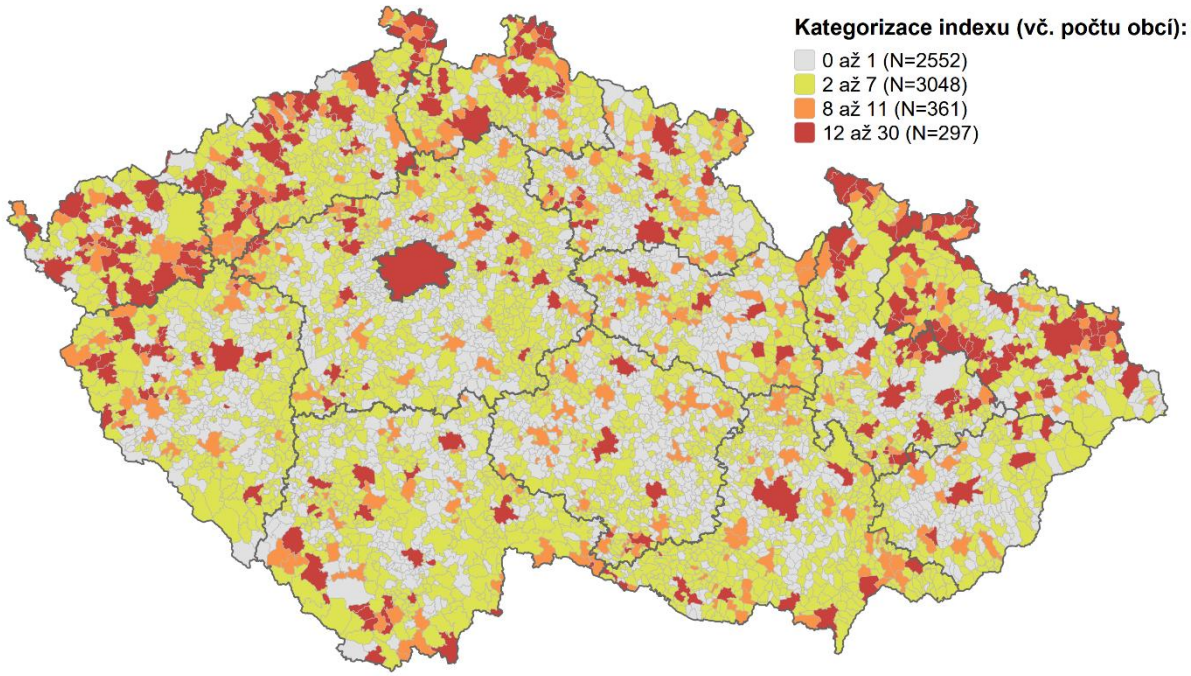
3 Celkový rozsah sociálního vyloučení

Celkový rozsah sociálního vyloučení je vyjádřený prostřednictvím Indexu sociálního vyloučení a jeho 30bodové škály. Index na úrovni obce tedy může nabývat hodnoty 0 (nejnižší nebo žádné zatížení sociálním vyloučením) až 30 (velké zatížení sociálním vyloučením). Z důvodu přehlednosti používáme v této sekci prezentaci hodnot indexu ve čtyřech kategoriích: 0 až 1 bod (obce sociálním vyloučením neohrožené), 2 až 7 bodů (obce z hlediska sociálního vyloučení rizikové), 8 až 11 bodů a 12 až 30 bodů (skupina obcí sociálním vyloučením ohrožených).

Celková situace obcí ČR v roce 2025 byla následující: 2552 obcí obdrželo 0 až 1 bod, 3048 obcí 2 až 7 bodů, 361 obcí 8 až 11 bodů a 297 obcí 12 až 30 bodů. Kartografickou vizualizaci počtů obcí ve zvolených kategoriích indexu nabízí Mapa 2.

Obce spadající do kategorie 12 až 30 bodů (297 obcí) lze dále rozčlenit následovně: 191 obcí se nacházelo v pásmu 12 až 15 bodů, 75 obcí bylo v pásmu 16 až 20 bodů, dalších 24 obcí bylo v kategorii 21 až 24 bodů a zbylých 7 obcí se nacházelo v nejzatíženější kategorii 25 až 30 bodů (nejvyšší hodnota obce byla 29 bodů).

Mapa 2 – Index sociálního vyloučení – obce ČR v r. 2025

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Situaci v jednotlivých krajích prezentuje Tabulka 2. Pokud budeme považovat hodnoty indexu 8 a vyšší za ukazatel sociálním vyloučením ohrožených obcí, pak takových obcí bylo nejvíce v STC (79 obcí), ULK (72 obcí) a MSK (69 obcí). V JHC bylo takových obcí 57, KHK 53, PLK 53, OLK 52, JHM 48, PAK 44 a KVK 41. Nejméně ohrožených obcí se nacházelo na území ZLK (15 obcí), VYS (35 obcí) a LBK (39 obcí). Mezi ohroženými obcemi se nacházejí obce

všech velikostí – jde jak o velká statutární města, tak o obce s několika desítkami obyvatel. Krajské mapy jsou v Příloze 2.

Tabulka 2 – Hodnota ISV na úrovni kraje a počty obcí dle pásem zatížení v roce 2025

Kraj	N obcí 0 až 1	N obcí 2 až 7	N obcí 8 až 11	N obcí 12 až 30	CELKEM N obcí	Hodnota Indexu SV na úrovni kraje
JHC	260	307	36	21	624	7,8
JHM	212	413	37	11	673	8,7
KHK	211	184	33	20	448	8,3
KVK	32	61	13	28	134	12,2
LBK	63	113	20	19	215	10,5
MSK	85	146	25	44	300	13,1
OLK	132	218	18	34	402	9,0
PAK	227	180	36	8	451	7,2
PHA				1	1	13,0
PLK	194	254	28	25	501	7,5
STC	532	533	47	32	1144	6,1
ULK	80	202	31	41	354	14,3
VYS	355	314	28	7	704	6,1
ZLK	169	123	9	6	307	6,8
ČR	**2552**	**3048**	**361**	**297**	**6258**	**-**

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Index sociálního vyloučení lze rovněž přepočítat přímo i na vyšší územní celky, než jsou jednotlivé obce – jde o tzv. agregaci, která je podrobně popsána v jednom z dokumentů (Lang, Ondruška & Matoušek, 2022). Poslední sloupec Tabulka 2 obsahuje agregované údaje za jednotlivé kraje. Z těchto a v předcházejícím odstavci diskutovaných výsledků je evidentní, že ačkoli mezi nejzatíženější kraje rozhodně patří Ústecký (14,3), Moravskoslezský (13,1) a Karlovarský (12,2)[7], není možné redukovat problematiku sociálního vyloučení v Česku pouze na tyto tři kraje, protože i ostatní kraje mají na svém území nadprůměrně zatížené obce, které se mnohdy nacházejí v tzv. vnitřních periferiích. Vysoké zatížení sociálním vyloučením pozorujeme také u všech krajských měst.

3.1 Meziroční srovnání vývoje indexu

Oproti roku 2024 zaznamenáváme v roce 2025 nezanedbatelné zhoršení situace. Počet *ohrožených* obcí (kategorie 8 a více bodů) se meziročně zvýšil o 80 obcí, takže celkově bylo těchto obcí v roce 2025 658, jak ukazuje Tabulka 3. Při rozlišení pásma 8 až 11 bodů a pásma

[7] Jelikož Praha je současně obcí i krajem, její hodnota indexu je pochopitelně pro obě úrovně totožná. Z tohoto důvodu je ve zde prezentované krajské komparaci upozaděna.

12 až 30 bodů je navíc evidentní, že počet obcí vzrostl v obou těchto pásmech, přičemž v tom nejzatíženějším pásmu indexu (12 až 30 bodů) se počet zvýšil o 32 obcí.

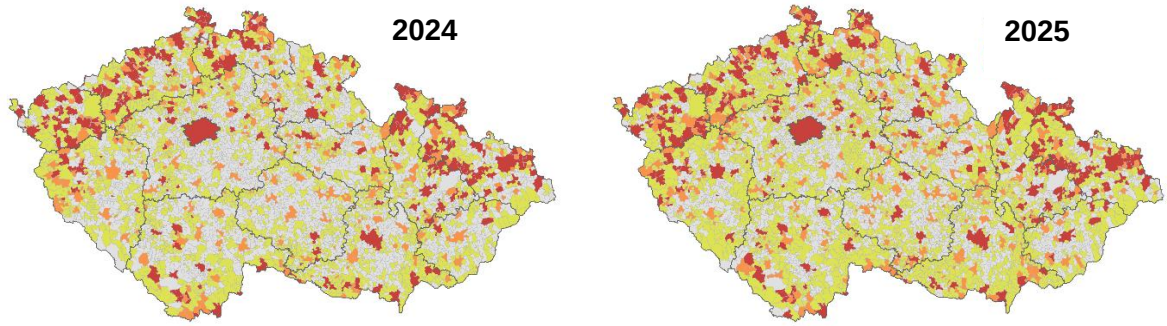
Tabulka 3 – Počet a podíl obcí dle pásem zatížení ISV – meziroční srovnání

	2024		2025	
Bodové rozpětí	**N**	**%**	**N**	**%**
0 až 1	3173	50,7	2552	40,8
2 až 7	2507	40,1	3048	48,7
8 až 11	313	5,0	361	5,8
12 až 30	265	4,2	297	4,8
CELKEM	**6258**	**100**	**6258**	**100**

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Pokud se podíváme na obce, které se nacházely v nejzatíženějším pásmu v roce 2025, pak naprostá většina z těchto obcí patřila mezi nejzatíženější obce i v roce 2024. Takových obcí bylo 228 a lze tedy říci, že nejzatíženější pásmo je tvořeno z velké většiny stále stejnými obcemi. Stejně tak je relativně stálé pořadí těch nejvíce zatížených obcí. Kartografické zpracování meziročního srovnání roku 2024 a 2025 nabízí Mapa 3.

Mapa 3 – Index sociálního vyloučení – obce v kategoriích zatížení

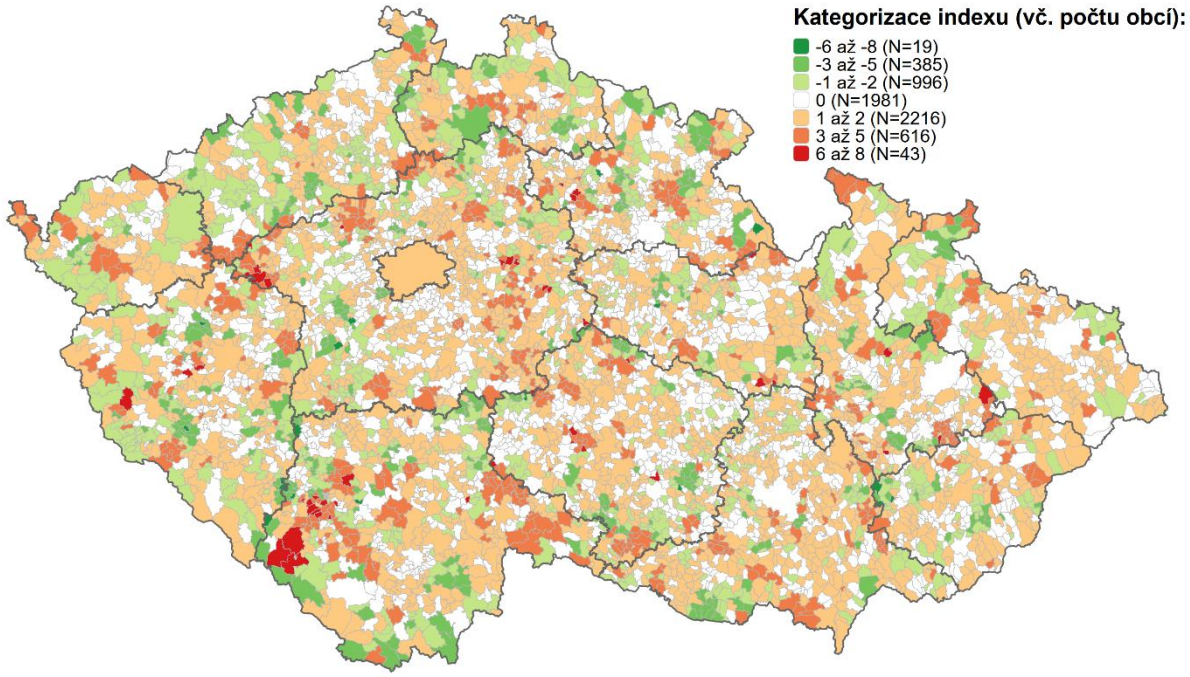
Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

V předchozích odstavcích byla popsána celková situace obcí prostřednictvím čtyř kategorií zatížení sociálním vyloučením, nyní se zaměříme na její meziroční vývoj. Mapa 4 zachycuje, zda jednotlivé obce získaly v roce 2025 na škále Indexu sociálního vyloučení více, stejně, či méně bodů než v roce 2024. Ke zlepšení situace, tedy poklesu hodnoty indexu, došlo v 1400 obcích (zelené pásmo). Naopak zhoršení situace bylo zaznamenáno ve 2877 obcích (červené pásmo), přičemž ve zbývajících 1981 obcích se celkové skóre indexu meziročně nezměnilo (bíle vyznačené obce). Počet obcí, v nichž došlo ke zhoršení situace, tak více než dvojnásobně převyšoval počet obcí, které zaznamenaly zlepšení.

Výraznější zlepšení, představované poklesem hodnoty indexu o 6 až 7 bodů, se týkalo 19 obcí. Ve všech případech šlo o malé obce s méně než jedním tisícem obyvatel, přičemž největší z nich měla 832 obyvatel. Naopak zhoršení o 6 až 9 bodů bylo zaznamenáno ve 45 obcích, z nichž 40 mělo méně než jeden tisíc obyvatel. Pouze pět obcí bylo větších, přičemž nejlidnatější z nich měla 7 270 obyvatel. Výraznější meziroční výkyvy hodnot indexu se tak i nadále týkají především menších obcí. Právě v nich totiž může vzhledem k nízkému počtu obyvatel i přistěhování či odstěhování několika domácností potýkajících se s některou z forem sociální

deprivace poměrně zásadně ovlivnit výsledné skóre indexu. Výraznější bodové změny proto nemusí vždy odrážet stejně zásadní proměnu strukturálních podmínek v dané obci.

Mapa 4 – Index sociálního vyloučení – vývoj od roku 2024 do roku 2025

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Na úrovni krajů lze k jejich souhrnnému meziročnímu srovnání využít agregované hodnoty indexu. Ty za roky 2024 a 2025 prezentuje Tabulka 4 včetně jejich rozdílu. Agregované hodnoty indexu vzrostly ve 13 ze 14 krajů; v Ústeckém kraji naopak mírně poklesly. Nejvyšší nárůst byl evidován v Praze, Olomouckém kraji a Kraji Vysočina.

Tabulka 4 – Index sociálního vyloučení pro úroveň krajů – meziroční srovnání

Kraj	2024	2025	Vývoj 2024–25
JHC	7,2	7,8	0,7
JHM	8,3	8,7	0,4
KHK	7,7	8,3	0,6
KVK	12	12,2	0,2
LBK	10,2	10,5	0,4
MSK	12,8	13,1	0,3
OLK	8,2	9,0	0,8
PAK	6,6	7,2	0,6
PHA	12	13,0	1,0
PLK	6,8	7,5	0,7
STC	5,4	6,1	0,7
ULK	14,4	14,3	-0,1
VYS	5,3	6,1	0,8
ZLK	6,2	6,8	0,6

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

3.2 Meziroční srovnání vývoje jednotlivých indikátorů

Pro hlubší pochopení meziročního zhoršení celkové situace v Česku je nutné zaměřit se na vývoj jednotlivých indikátorů (Tabulka 5), z nichž je Index sociálního vyloučení složen. Mezi roky 2024 a 2025 se přitom jednotlivé dimenze vyvíjely značně odlišně. Pokračoval pokles počtu osob v exekuci, velmi mírně se snížil také počet vyplacených příspěvků na živobytí. Naopak dále rostl počet vyplacených příspěvků na bydlení a mimořádně výrazně se zvýšil počet uchazečů o zaměstnání evidovaných na Úřadu práce déle než šest měsíců. V oblasti předčasných odchodů ze základního vzdělávání došlo k prakticky zanedbatelnému zvýšení absolutního počtu, při současném mírném poklesu relativního podílu. Nejvýraznější negativní meziroční změnu tak představuje dlouhodobá nezaměstnanost, následovaná pokračujícím růstem zatížení domácností náklady na bydlení.

V **oblasti exekucí** pokračoval dlouhodobý pokles. Počet osob v exekuci se snížil z 601 866 na 585 055, tedy o 16 811 osob, a jejich podíl na obyvatelstvu starším 15 let poklesl z 6,53 % na 6,31 %. Pokles je patrný již několik let a mezi roky 2021 a 2025 se počet osob v exekuci snížil z přibližně 654 tisíc na 585 tisíc. V tomto smyslu jde o pokračování pozitivního trendu, jeho tempo však oproti předchozímu roku mírně zpomalilo.

Pokles evidovaného počtu osob v exekuci ovšem nelze bez dalšího interpretovat jako stejně rozsáhlé zlepšení finanční situace zadlužených domácností. Vedle oddlužení se na něm významně podílí zastavování bagatelních a dlouhodobě bezvýsledných exekucí v návaznosti na legislativní změny z předchozích let. Současně tento indikátor ani Centrální evidence exekucí nezachycují správní a daňové exekuce a část veřejnoprávních pohledávek byla přesunuta k vymáhání Celní správou. Vývoj statistiky je proto částečně ovlivněn také změnou způsobu vymáhání a administrativním „čištěním“ starších exekučních řízení.

Varovným signálem je především vývoj nově zahajovaných exekucí. V roce 2025 bylo podle expertních podkladů zahájeno přibližně 474 tisíc exekucí, meziročně o 11,2 % více, přičemž převážná část se týkala osob, které již v exekuci byly. Současně se celkový počet vedených exekučních řízení snížil přibližně o 281 tisíc. Vedle sebe tak existují dva zdánlivě protichůdné trendy: celkový počet osob i řízení klesá, avšak u části dlouhodobě zadlužených osob nadále vznikají nové závazky a jejich situace se nemusí zlepšovat. Z hlediska sociálního vyloučení je proto vhodné vnímat pokles indikátoru pozitivně, avšak s vědomím, že nepostihuje celou šíři ani intenzitu předlužení. Regionální rozdíly navíc zůstávají výrazné, přičemž nejvyšší zatížení je nadále patrné zejména v Ústeckém a Karlovarském kraji.

V **oblasti bydlení** naopak pokračovalo výrazné zhoršování. Počet příspěvků na bydlení vyplacených v průměrném měsíci vzrostl z 272 042 v roce 2024 na 298 331 v roce 2025, tedy přibližně o 26 tisíc neboli téměř o desetinu. Podíl příjemců na obyvatelstvu starším 15 let se zvýšil z 2,95 % na 3,21 %. Jde již o čtvrtý rok výrazného růstu: ještě v roce 2021 činil průměrný měsíční počet vyplacených příspěvků necelých 146 tisíc. Hodnota roku 2025 je zároveň nejvyšší v celé časové řadě uvedené v podkladových datech od roku 2016.

Růst počtu příjemců je vhodné interpretovat především jako pokračující projev zhoršené dostupnosti bydlení a vysokého zatížení domácností náklady na bydlení. Nejde pouze o situaci tradičně nejchudších domácností nebo sociálně vyloučených území. Dlouhodobější růst cen nájemního bydlení, nákladů na energie a dalších výdajů spojených s bydlením zasahuje i širší skupiny nízko a středněpříjmových domácností. Příspěvek na bydlení tak stále více funguje jako nástroj kompenzující strukturální problém dostupnosti bydlení, nikoli pouze jako úzce vymezená pomoc domácnostem v extrémní chudobě. Již zpráva za rok 2024 upozorňovala, že tento problém je patrný vedle strukturálně postižených regionů také ve větších městech a ekonomicky silnějších centrech.

Do vývoje v roce 2025 vstoupily také legislativní a administrativní faktory. Od začátku roku byly zvýšeny normativní náklady na bydlení přibližně o 3,4 %, což u části domácností zvýšilo výši poskytované podpory. Od 1. října 2025 nabyla účinnosti nová právní úprava dávky státní sociální pomoci. Její plný dopad však do hodnot indikátoru za rok 2025 ještě promítnut být nemohl: v přechodném období byly stávající dávky dále vypláceny a nový systém se měl do reálné výplaty plněji promítnout až následně. Informační kampaň spojená s reformou současně mohla přispět k vyšší informovanosti domácností o možnostech čerpání podpory. Růst příspěvku na bydlení proto odráží kombinaci skutečného růstu nákladové zátěže domácností, parametrického nastavení dávky a pravděpodobně také postupně rostoucího využívání systému oprávněnými domácnostmi.

U **příspěvku na živobytí** se situace meziročně prakticky nezměnila. Počet dávek vyplacených v průměrném měsíci klesl z 64 215 na 64 042 a podíl příjemců na obyvatelstvu starším 15 let z 0,70 % na 0,69 %. Z dlouhodobějšího pohledu se hodnoty tohoto indikátoru po výrazném poklesu v druhé polovině minulého desetiletí již několik let pohybují přibližně mezi 61 a 65 tisíci příjemců měsíčně. Ani rok 2025 tedy nepředstavuje věcně významnou změnu, ale pokračování dlouhodobé stagnace.

Tato stabilita je zajímavá zejména ve srovnání s prudkým růstem dlouhodobé nezaměstnanosti. Již při hodnocení roku 2024 bylo upozorňováno, že stagnace příspěvku na živobytí při zhoršování situace na trhu práce nemusí znamenat zlepšování příjmové situace domácností. Může naopak ukazovat na omezenou citlivost této dávky vůči změnám ekonomické situace, nastavení hranic nároku nebo neúplné čerpání dávky domácnostmi, které by podporu potenciálně potřebovaly. V roce 2025 je tento rozpor ještě výraznější: zatímco počet příjemců příspěvku na živobytí stagnoval, počet osob evidovaných déle než 6 měsíců na Úřadu práce vzrostl téměř o třetinu. Příspěvek na živobytí proto nelze chápat jako bezprostřední obraz vývoje chudoby či materiální deprivace, ale spíše jako výsledek souběhu sociální situace domácností, parametrů dávkového systému a skutečného využívání nároku. Také tento indikátor byl od října 2025 dotčen přechodem k nové dávce státní sociální pomoci, jehož plné důsledky se však projeví až v následujícím období.

Nejvýraznější negativní vývoj nastal v **oblasti dlouhodobé nezaměstnanosti**. Počet uchazečů o zaměstnání evidovaných déle než šest měsíců se mezi prosincem 2024 a prosincem 2025 zvýšil ze 144 273 na 189 235 osob, tedy o téměř 45 tisíc neboli přibližně o 31 %. Jejich podíl na obyvatelstvu ve věku 15–64 let vzrostl z 2,07 % na 2,70 %, což představuje zvýšení o 0,63 procentního bodu. Jde nejen o největší meziroční změnu ze všech sledovaných

indikátorů, ale také o pokračování trendu započatého již v předchozích letech: počet dlouhodobě evidovaných nezaměstnaných vzrostl z přibližně 115 tisíc v roce 2022 na 126 tisíc v roce 2023, 144 tisíc v roce 2024 a 189 tisíc v roce 2025. Hodnota roku 2025 se tak již přiblížila úrovním evidovaným v roce 2016.

Růst dlouhodobé nezaměstnanosti nelze vysvětlit pouze změnou celkové ekonomické aktivity. Přes celkový hospodářský růst přetrvával nesoulad mezi strukturou pracovních míst a charakteristikami osob, které práci hledají. Zároveň v roce 2025 rostla nejen dlouhodobá nezaměstnanost, ale také celková zaměstnanost. Nová pracovní místa však vznikala zejména v sektoru služeb, rostl počet osob samostatně výdělečně činných, částečných úvazků a zaměstnanost vysokoškolsky vzdělaných osob. Současný růst zaměstnanosti a dlouhodobé nezaměstnanosti tedy není nutně rozporný: spíše ukazuje na prohlubující se polarizaci trhu práce, kdy část populace z růstu pracovních příležitostí profituje, zatímco lidé s nižší kvalifikací, zdravotními, sociálními či jinými bariérami se na pracovním trhu uplatňují stále obtížněji.

Do vývoje mohlo vstupovat také nastavení politiky zaměstnanosti. V roce 2025 došlo k omezení využívání veřejně prospěšných prací a současně k pilotování integračních pracovních míst. Přechod Úřadu práce na nový informační systém podle expertních podkladů rovněž komplikoval elektronické zpracování některých nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti. Tyto okolnosti nelze považovat za jedinou příčinu růstu indikátoru, mohly však snižovat schopnost systému pružně reagovat právě na potřeby skupin s největšími bariérami při vstupu na otevřený trh práce. Z hlediska další politiky se proto jako podstatné jeví zejména cílené nástroje kombinující pracovní místo s individuální podporou, rekvalifikací a řešením dalších sociálních bariér. Samotné krátkodobé pracovní umístění bez komplexnější podpory nemusí vést ke stabilnímu návratu na pracovní trh.

Vývoj je sice celorepublikový, ale jeho dopady nejsou územně rovnoměrné. Vyšší nezaměstnanost se nadále koncentruje zejména v Karlovarském, Moravskoslezském a Ústeckém kraji. To zvyšuje riziko, že cyklické zhoršení trhu práce bude v již strukturálně zatížených regionech posilovat existující sociální problémy a dále komplikovat návrat dlouhodobě nezaměstnaných na pracovní trh.

V **oblasti předčasných odchodů** ze základního vzdělávání je meziroční změna prakticky zanedbatelná. Počet žáků, kteří ukončili povinnou školní docházku v běžných třídách v 7. nebo 8. ročníku, vzrostl z 3 198 na 3 220, tedy pouze o 22 žáků. Současně se celkový počet žáků ukončujících povinnou školní docházku zvýšil o více než 2,6 tisíce, takže relativní podíl předčasných odchodů mírně klesl z 3,06 % na 3,01 %. Z věcného hlediska lze proto vývoj hodnotit spíše jako stagnaci.

Výsledek za školní rok 2024/25 přitom nelze přímo spojovat s legislativními změnami přijatými během roku 2025. Podmínky splnění povinné školní docházky ani pravidla opakování ročníku se v letech 2024 a 2025 nezměnily způsobem, který by mohl hodnotu indikátoru bezprostředně ovlivnit. Přijaté změny, například úprava odkladů povinné školní docházky, předávání pedagogické diagnostiky nebo připravované indexové financování škol s vyšší koncentrací sociálně znevýhodněných žáků, mohou mít vliv až s několikaletým odstupem.

Současně je třeba zdůraznit, že předčasné ukončení povinné školní docházky v 7. či 8. ročníku je až výsledkem předchozí, zpravidla dlouhodobé školní neúspěšnosti. Indikátor proto nezachycuje všechny děti se vzdělávacími obtížemi ani bezprostřední kvalitu podpory poskytované školou. Nízká hodnota může být výsledkem příznivějšího složení žákovské populace, ale také včasné a účinné intervence školy. Pro hodnocení situace je proto vhodné sledovat tento údaj společně například s opakováním ročníků, absencemi, výsledky vzdělávání a využíváním podpůrných opatření.

Zároveň zůstávají velmi výrazné regionální rozdíly. Nejvyšší hodnotu vykázal ve školním roce 2024/25 Ústecký kraj, kde podíl žáků ukončujících povinnou školní docházku v nižším ročníku dosáhl 7,2 %, tedy více než dvojnásobku celorepublikového průměru. Dlouhodobě vyšší hodnoty vykazují také Karlovarský, Plzeňský a Moravskoslezský kraj, byť právě v Karlovarském kraji došlo v posledním sledovaném školním roce k výraznějšímu zlepšení. Územní odlišnosti tak na jedné straně potvrzují silnou vazbu indikátoru na širší socioekonomické podmínky území a koncentraci sociálního znevýhodnění, na straně druhé mohou být při bližším zkoumání spíše výsledkem fungování celostátního systému než odrazem socioekomické reality. Znovu je nutné zdůraznit, že ISV je pilotním kompozitním indikátorem v měření sociálního vyloučení a ne „obecnou pravdou“ o situaci v zemi.

Celkově lze vývoj jednotlivých indikátorů v roce 2025 charakterizovat jako další proměnu struktury sociálního vyloučení. Zatímco v oblasti exekucí pokračuje dlouhodobý statistický pokles a ve vzdělávání lze pozorovat spíše stagnaci, výrazně narůstá ekonomická zranitelnost spojená s bydlením, a především s dlouhodobým vyloučením z trhu práce. Současně stagnující počet příjemců příspěvku na živobytí ukazuje, že jednotlivé dimenze sociálního vyloučení se nemusí vyvíjet paralelně a administrativní indikátory jsou vždy ovlivněny také konstrukcí jednotlivých systémů podpory a mírou jejich využívání. Vývoj roku 2025 proto nelze interpretovat pouze jako obecné zhoršení či zlepšení sociální situace; spíše ukazuje na posilování některých forem znevýhodnění, především nedostupnosti bydlení a dlouhodobého odpojení části populace od trhu práce, při současném zlepšování či stagnaci jiných dimenzí. Právě tato rozdílná dynamika jednotlivých indikátorů je důležitá pro územní i věcné zacílení politik sociálního začleňování.

Tabulka 5 – Vývoj hodnot indikátorů Indexu sociálního vyloučení

	2024	2025	vývoj
Počet **osob v exekuci** (k 31. 12. 2024 a k 31. 12. 2025)	601 866	585 055	-16 811
% podíl **osob v exekuci** (k 31. 12. 2024 a k 31. 12. 2025; přepočet na obyvatelstvo 15+ let)	6,53	6,31	-0,22 p. b.
Počet **PnB** vyplacených v průměrném měsíci každého roku	272 042	298 331	+26 289
% podíl příjemců **PnB** v průměrném měsíci každého roku (přepočet na obyvatelstvo 15+ let)	2,95	3,21	+0,26 p. b.
Počet **PnŽ** vyplacených v průměrném měsíci každého roku	64 215	64 042	-173
% podíl příjemců **PnŽ** v průměrném měsíci každého roku (přepočet na obyvatelstvo 15+ let)	0,70	0,69	-0,01 p. b.
Počet **UoZ 6+** (prosinec jednotlivých let)	144 273	189 235	+44 962
% podíl **UoZ 6+** (prosince jednotlivých let; přepočet na obyvatelstvo 15-64 let)	2,07	2,70	+0,63 p. b.
	šk. r. 2023/24	**šk. r. 2024/25**	**Vývoj**
Celkový počet žáků, kteří ukončili povinnou školní docházku – běžné třídy	104 496	107 132	+2 636
Počet **předčasných odchodů** ze ZŠ – běžné třídy	3 198	3 220	+22
% podíl **předčasných odchodů** ze ZŠ – běžné třídy	3,06	3,01	-0,05 p. b.

Zdroj: Odbor rozvoje bydlení a soudržnosti

Seznam literatury

Exekutorská komora ČR. 2024. Emailová komunikace mezi Agenturou pro sociální začleňování a Exekutorskou komorou ČR.

Matoušek, R., & Vališová, H. 2023. Územní dimenze sociálního vyloučení: nástroje sledování a jejich využití ve veřejných politikách. *Urbanismus a územní rozvoj*. Dostupné na: https://www.uur.cz/media/qe5p1chl/06-uzemnidimenze.pdf

Lang, P. (2022). *Sociální vyloučení v Česku: rozsah v roce 2021*. https://mmr.gov.cz/getmedia/e2dd55a3-dcb0-4535-9b29-96c0c709d2e4/Rozsah_SV_v_CR_2021_fin.pdf.aspx

Lang, P., & Matoušek, R. (2020). *Metodika pro posouzení sociálního vyloučení v území*. https://mmr.gov.cz/getmedia/345cf31c-3c8a-47e2-907b-bd5577950d00/Metodika-pro-posouzeni-soc-vylouceni.pdf.aspx

Lang, P., Ondruška, M., & Matoušek, R. (2021). *Agregace indexu sociálního vyloučení: Příloha k Metodice pro posouzení míry a rozsahu sociálního vyloučení v území*. https://mmr.gov.cz/getmedia/cf821944-9b34-4258-b137-8f310b7d085a/Agregace-indexu-s-vylouceni.pdf.aspx

Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR. (2020). *Strategie sociálního začleňování 2021–2030*. https://www.mpsv.cz/documents/20142/225517/Strategie+soci%C3%A1ln%C3%ADho+za%C4%8Dle%C5%88ov%C3%A1n%C3%AD+2021-2030_roz%C5%A1%C3%AD%C5%99en%C3%AD.pdf

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR. (2020). *Index sociálního vyloučení: Dokumenty*. https://mmr.gov.cz/cs/microsites/socialni-zaclenovani/index-socialniho-vylouceni/metodicke-dokumenty

Ministerstvo pro místní rozvoj. (2022). *Index sociálního vyloučení*. https://mmr.gov.cz/cs/microsites/socialni-zaclenovani/index-socialniho-vylouceni

Ministerstvo pro místní rozvoj. (2023). *Diskusní fórum pro a o HSOÚ – záznam*. https://mmr.gov.cz/cs/microsites/uzemni-dimenze/novinky/diskusni-forum-pro-a-o-hsou

Růžička, M., & Toušek, L. (2014). Sociální exkluze: její prostorové formy a měnící se podoby. In J. Šubrt, et al., *Soudobá sociologie VI (Oblasti a specializace)* (s. 117–141). Karolinum.

Sirovátka, T., et al. (2013). *Indikátory strategie potlačování chudoby a sociálního vyloučení v České republice*. Výzkumný ústav práce a sociálních věcí.

Sýkora, L., et al. (2015). *Metodika identifikace lokalit rezidenční segregace*. https://migraceonline.cz/doc/metodika_identifikace_lokalit_segregace_dvoustrany.pdf

Sýkora, L., et al. (2018). *Metodika hodnocení vhodnosti lokalit pro pořizování sociálního bydlení z hlediska prevence rezidenční segregace*. Univerzita Karlova.

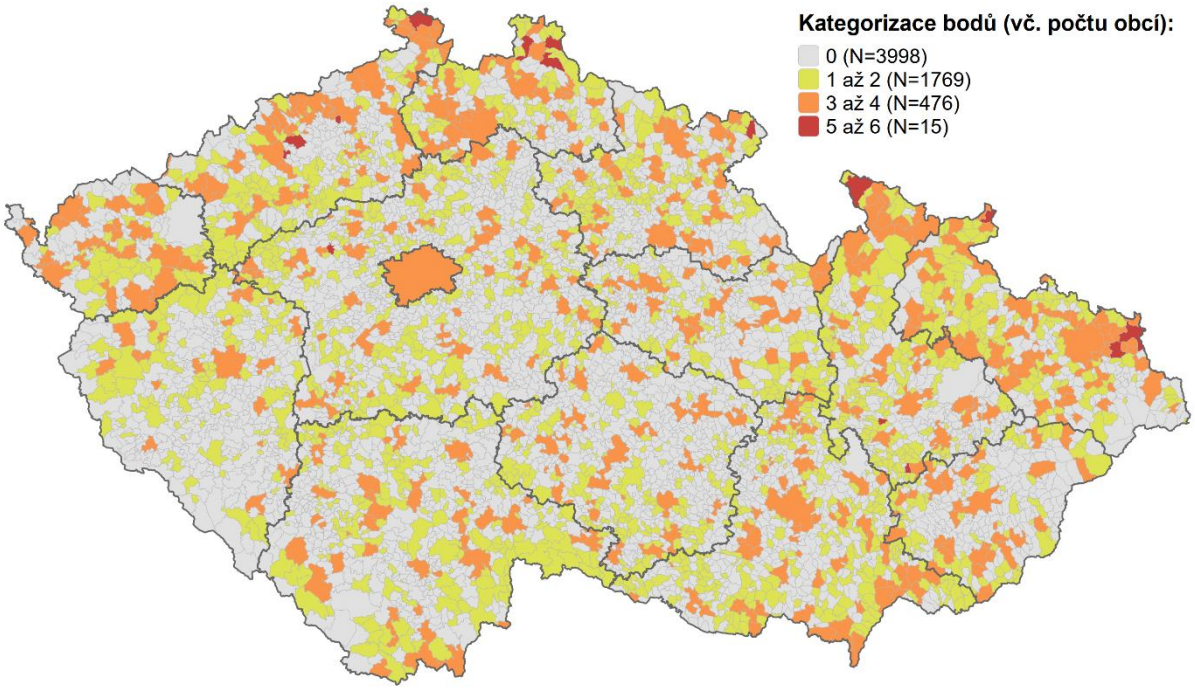
Sýkora, L., et al. (nedatováno). *Lokality sociálního vyloučení a segregace*. https://web.natur.cuni.cz/segregace/aplikace/lokality/

Úřad vlády ČR. (2016). *Strategie boje proti sociálnímu vyloučení na období 2016–2020*. https://www.dataplan.info/img_upload/7bdb1584e3b8a53d337518d988763f8d/strategie_boje-proti-socialnimu-vylouceni-2016-2020.pdf

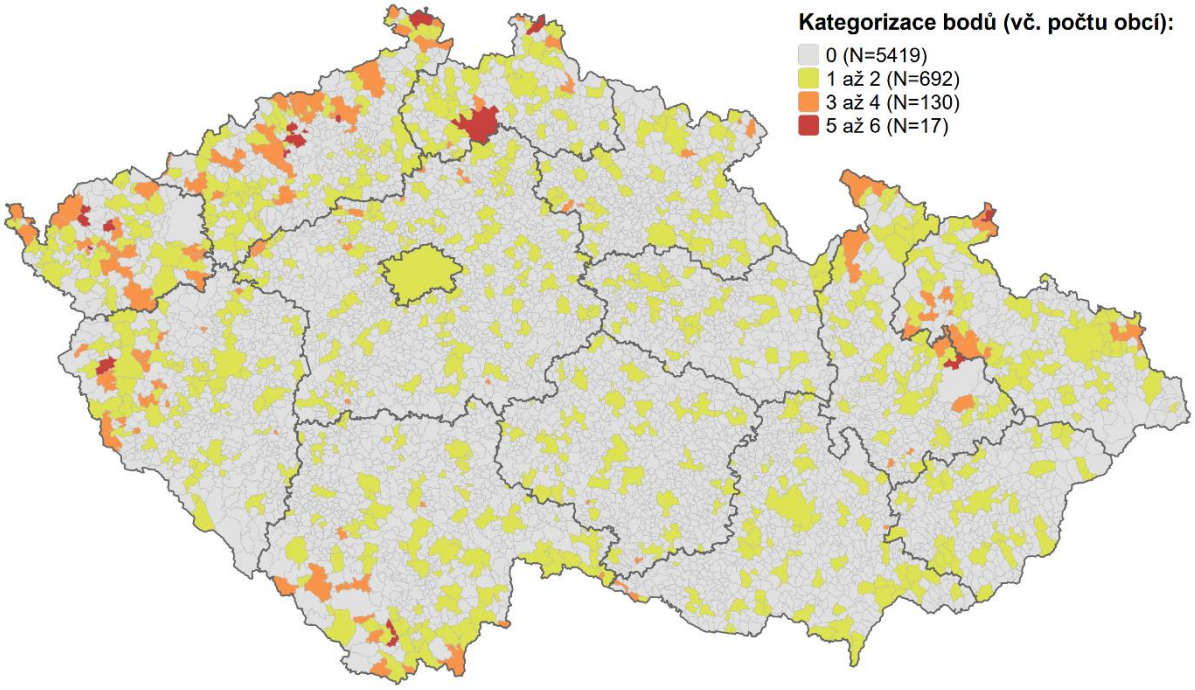
Vališová, H. (2021). *Typologie lokalit, kde žijí sociálně vyloučení*. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR https://mmr.gov.cz/getattachment/Microsites/Socialni-zaclenovani/Dokumenty-o-nas/Typologie-lokalit-socialne-vylouceni/Typologie_lokalit.pdf.aspx

Příloha 1 – Mapy dimenzí Indexu sociálního vyloučení

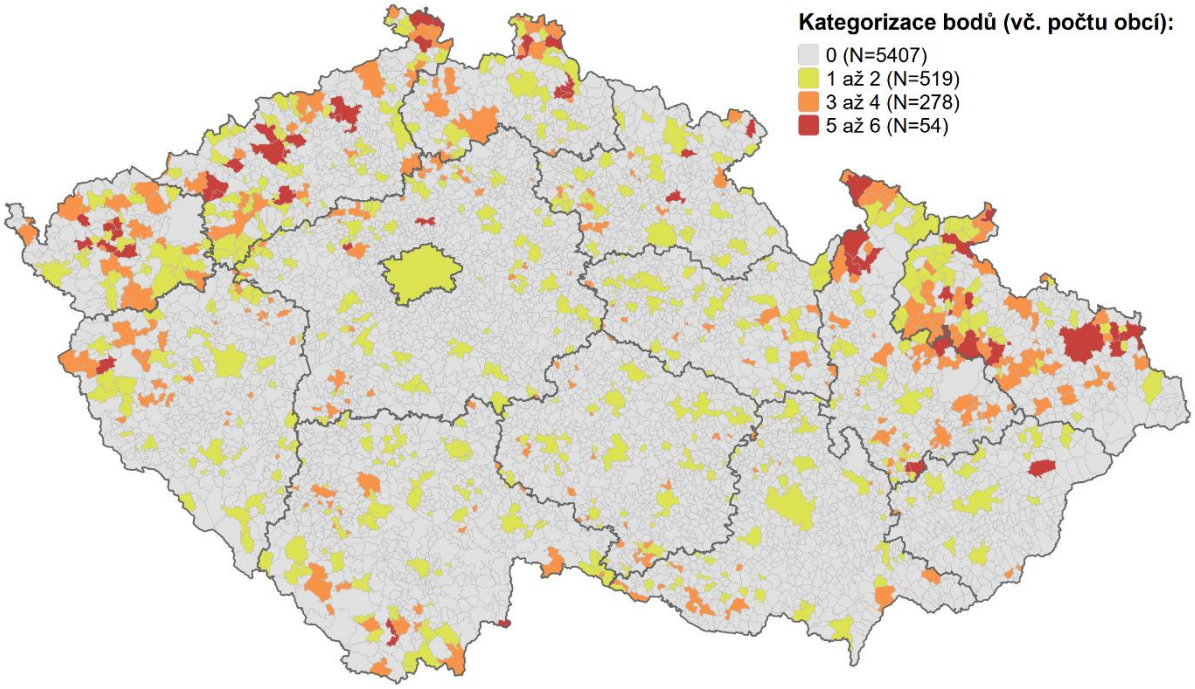
Mapa 5 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze příspěvky na bydlení

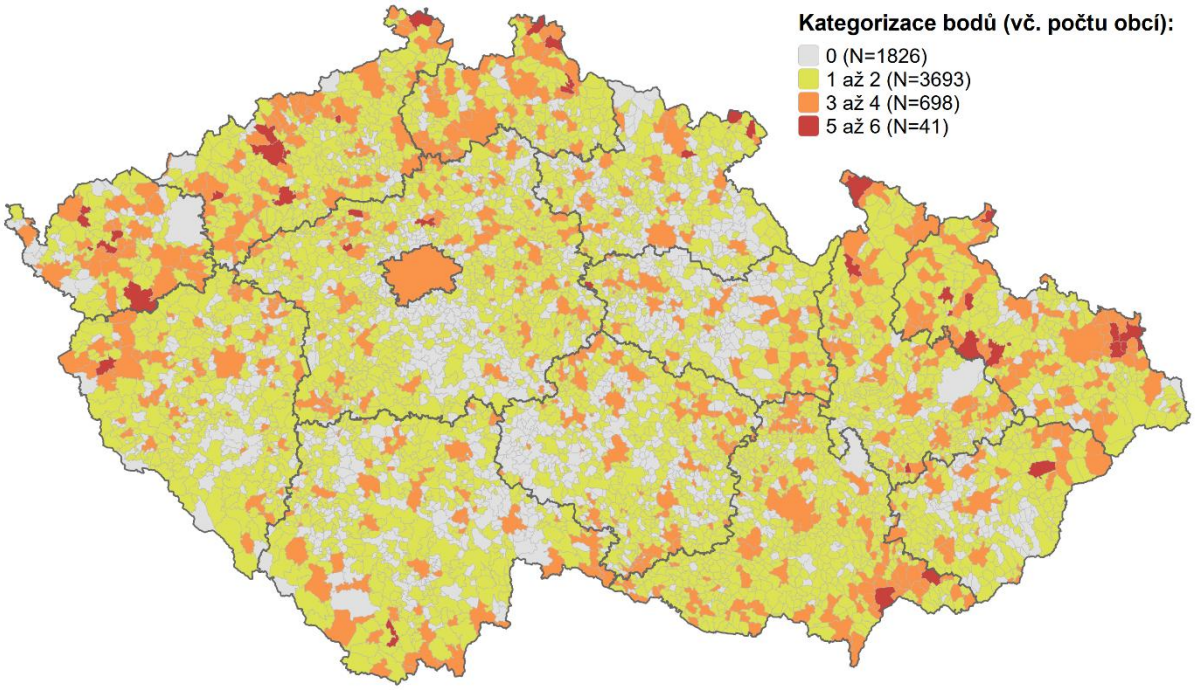
Mapa 6 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze osoby v exekuci

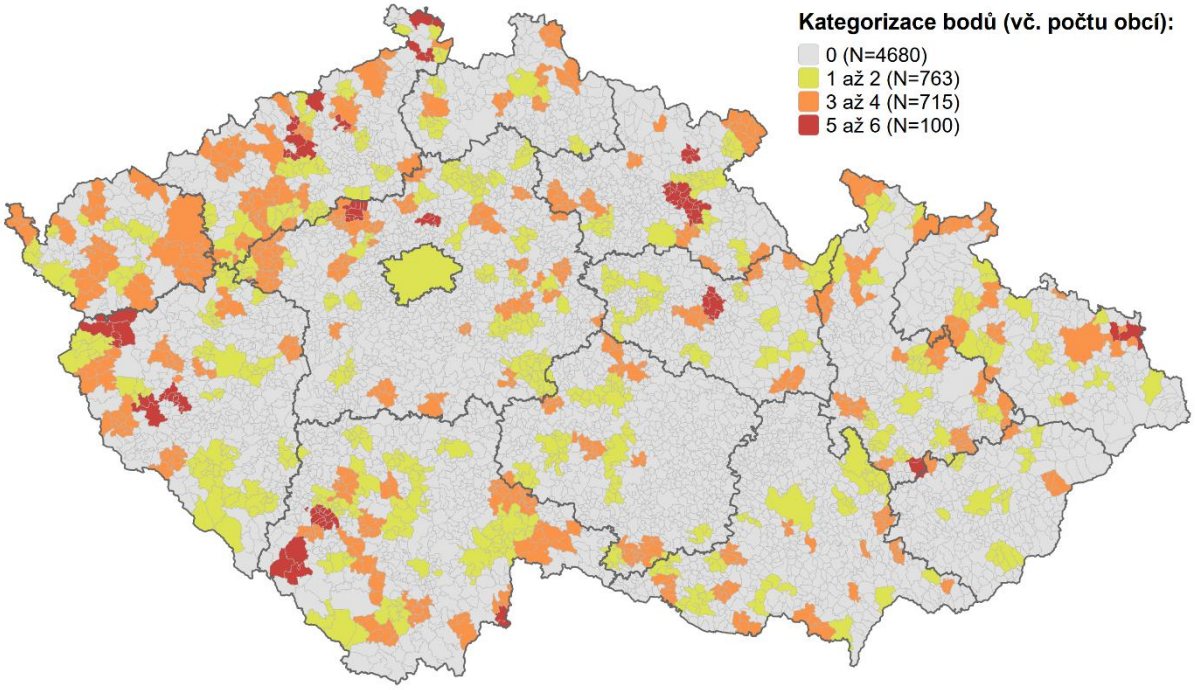
Mapa 7 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze příspěvky na živobytí

Mapa 8 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze uchazeči o zaměstnání

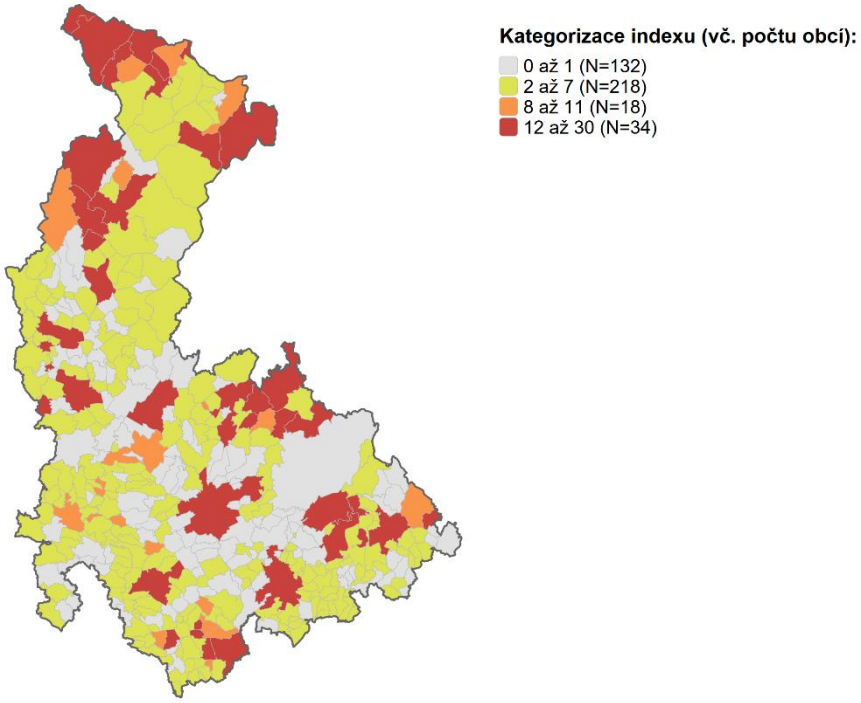

Mapa 9 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 – dimenze předčasné odchody

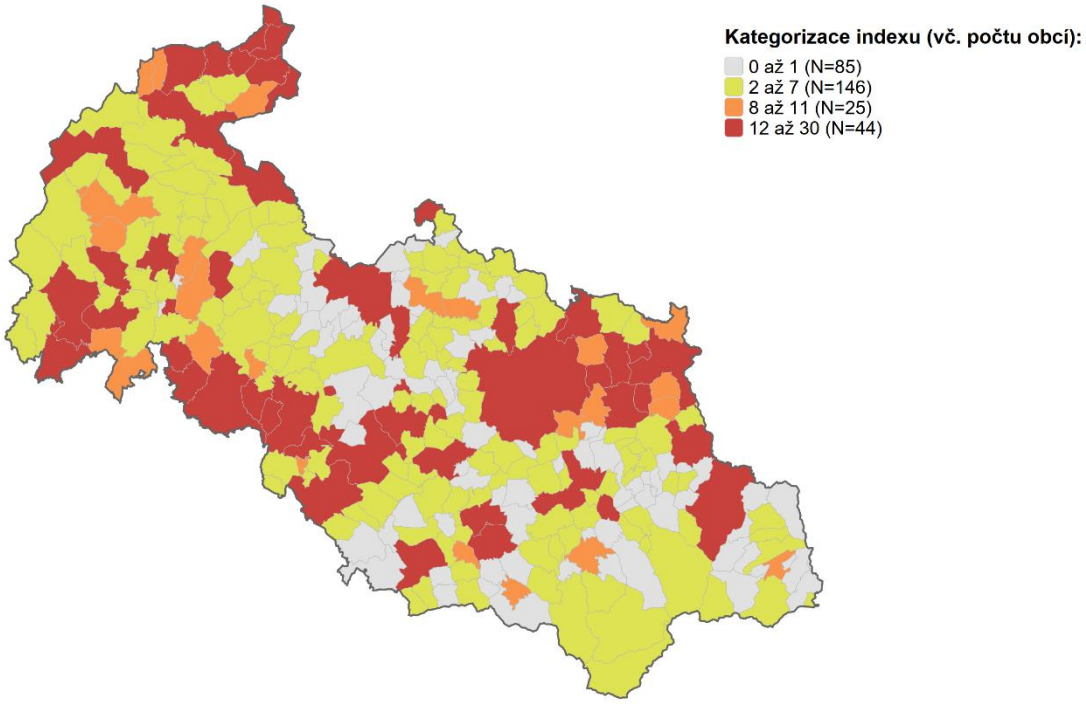

Příloha 2 – Krajské mapy Indexu sociálního vyloučení

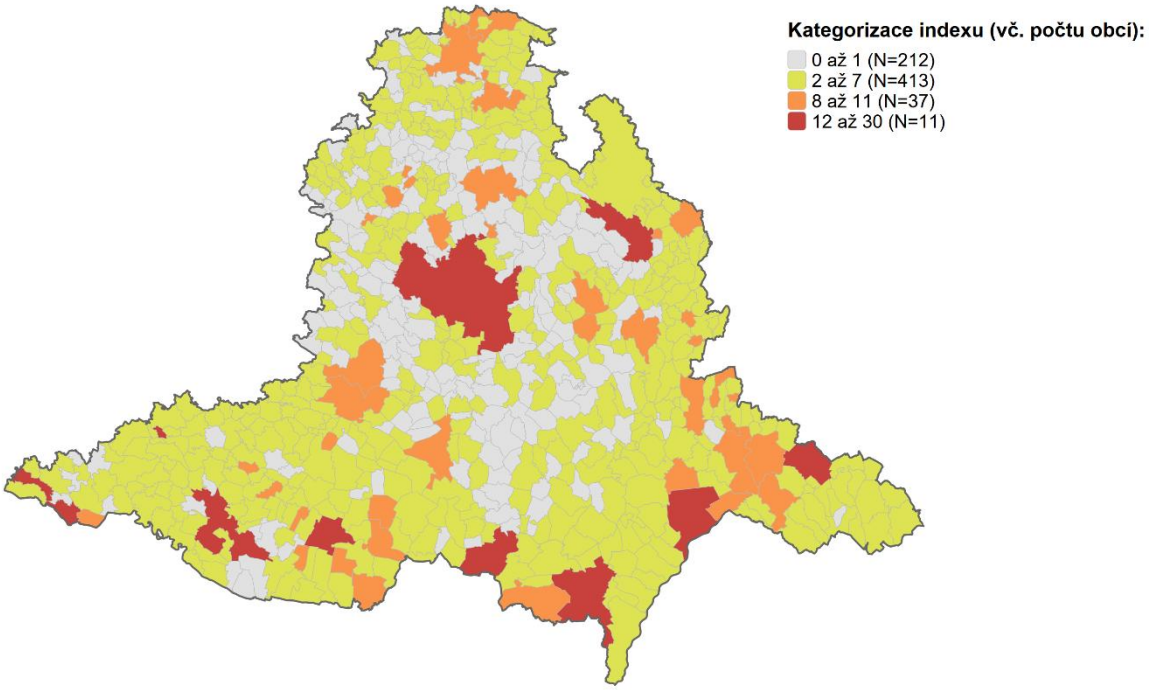
Mapa 10 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v OLK

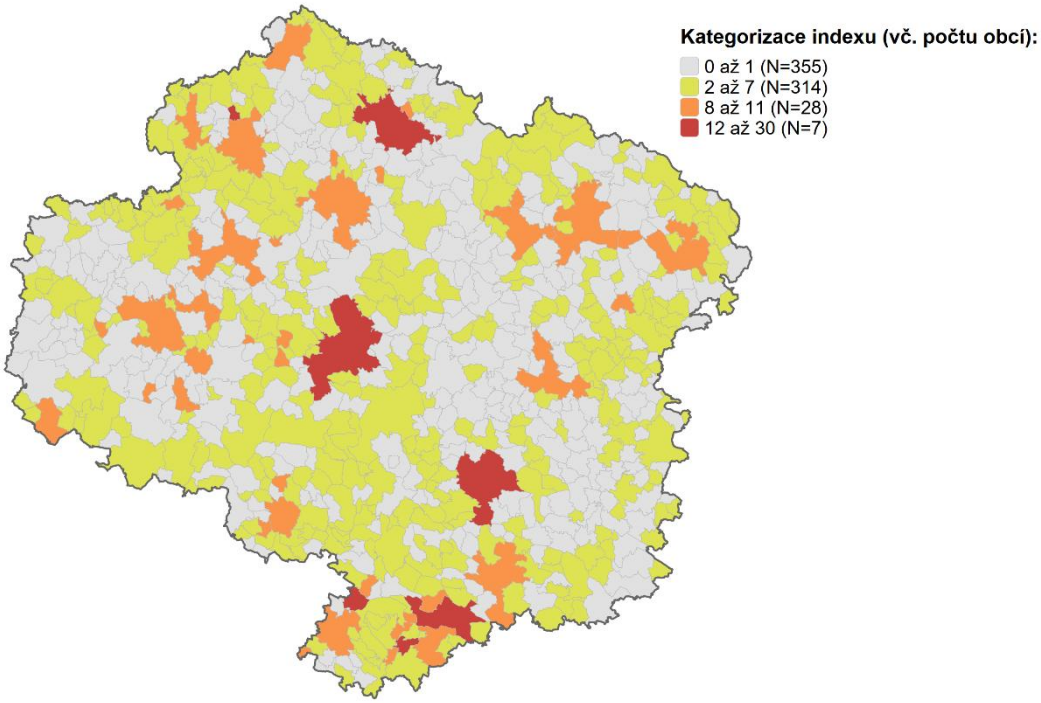
Mapa 11 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v MSK

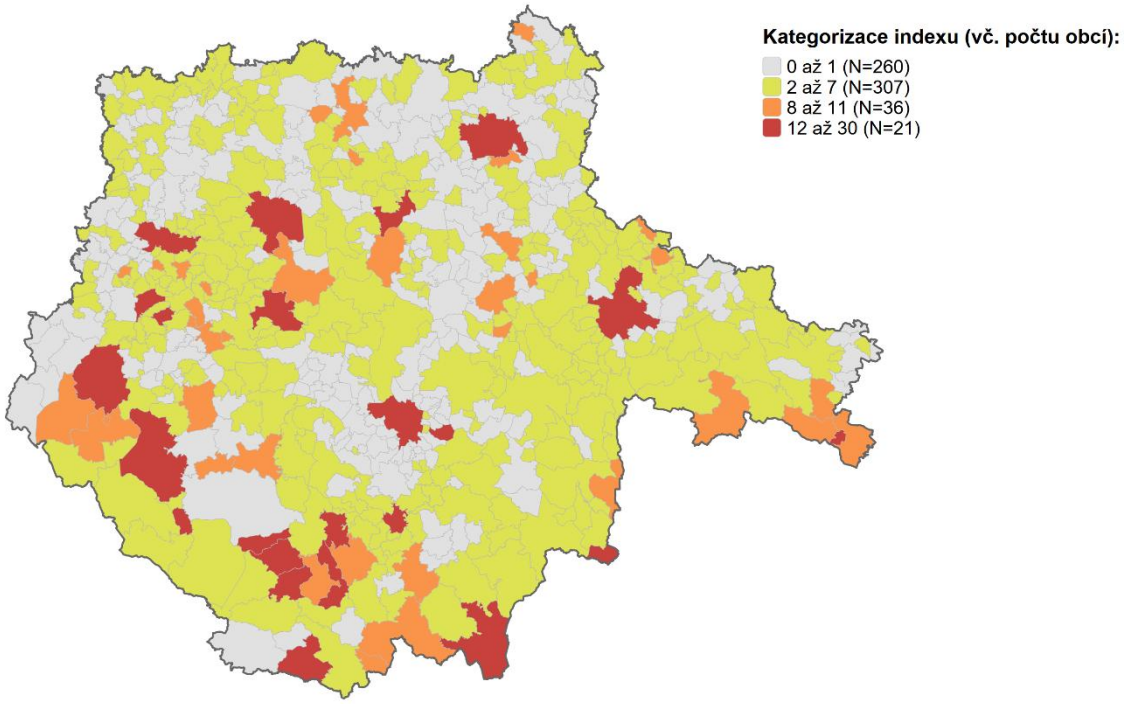
Mapa 12 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v JHM

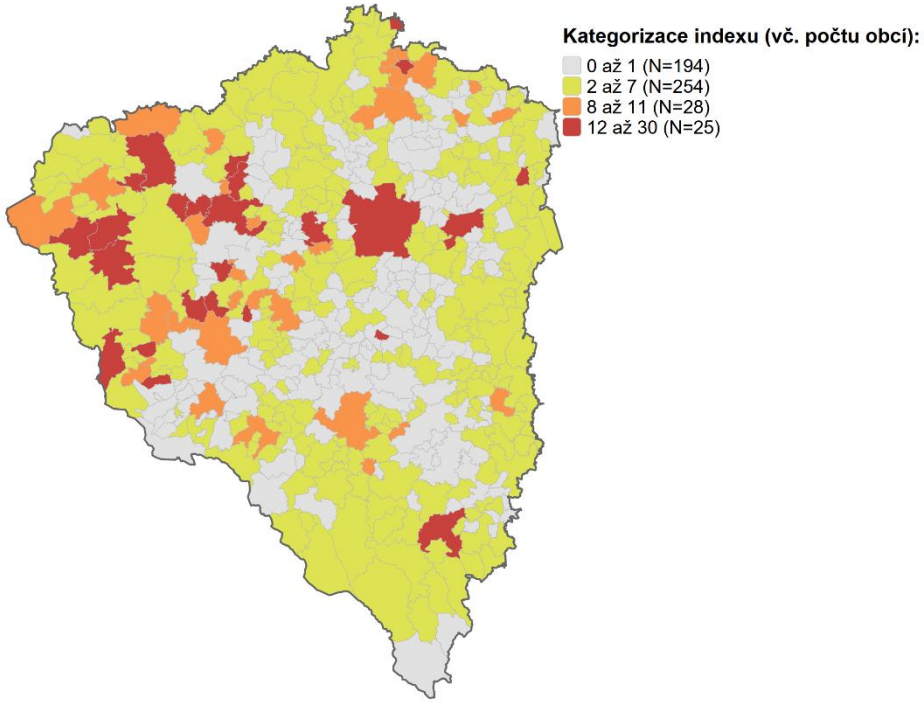
Mapa 13 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v VYS

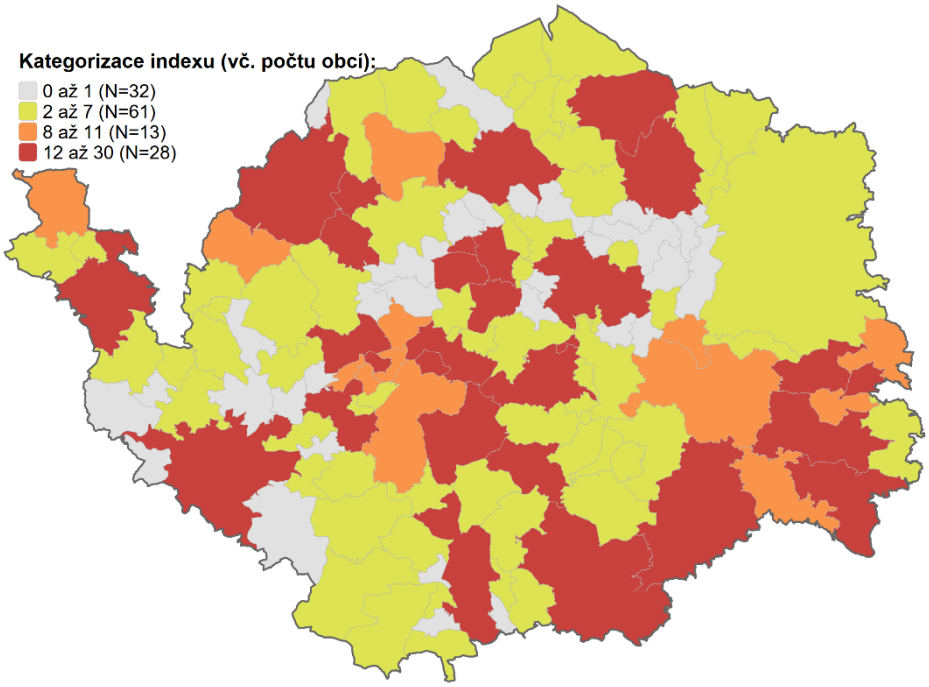
Mapa 14 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v JHC

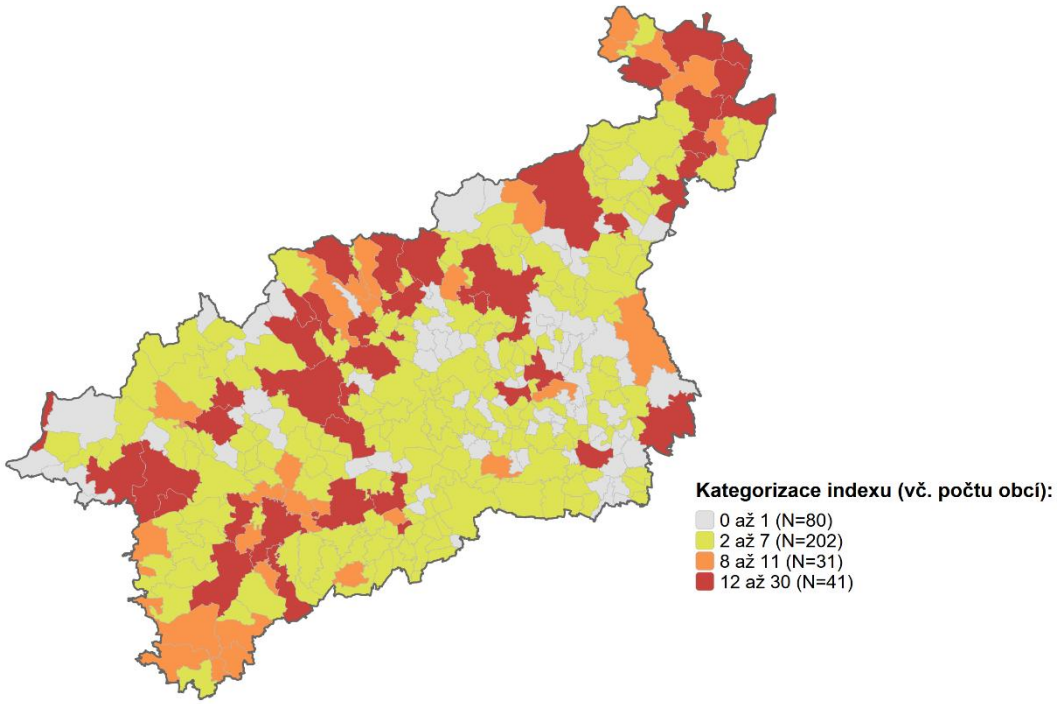
Mapa 15 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v PLK

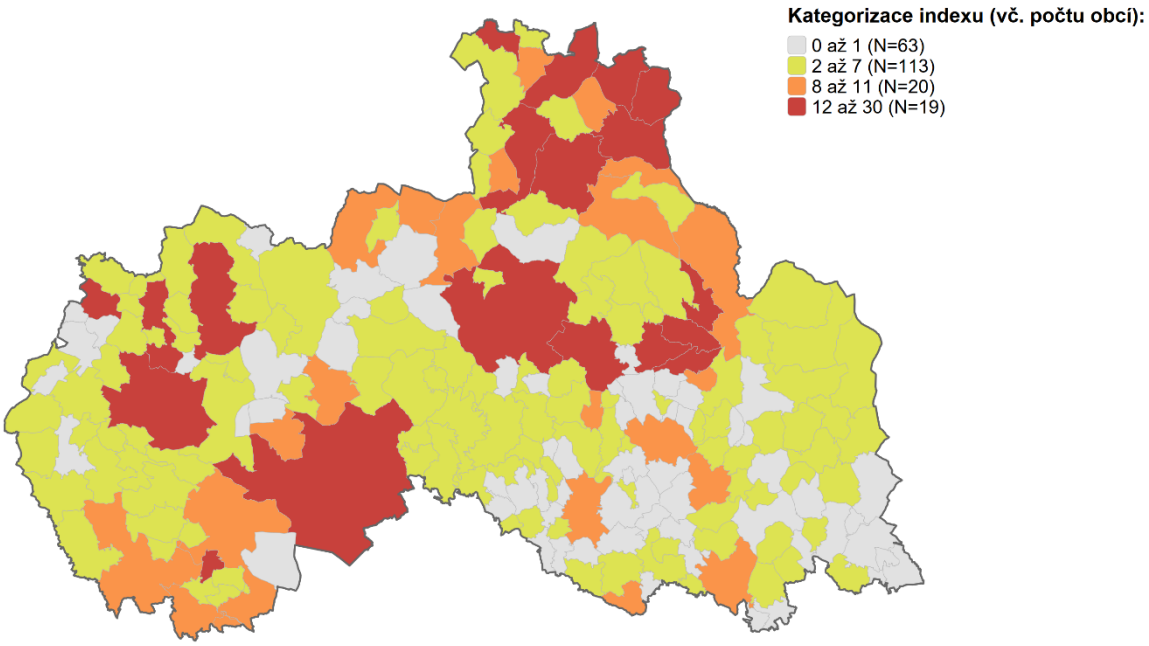
Mapa 16 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v KVK

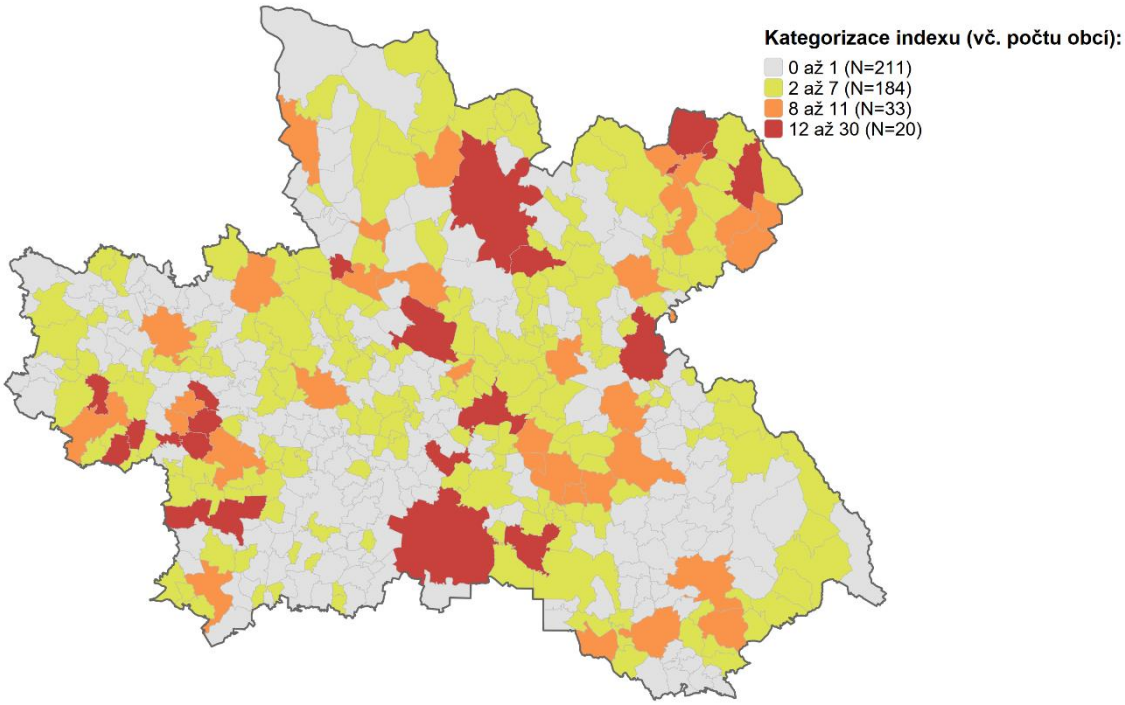
Mapa 17 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v ULK

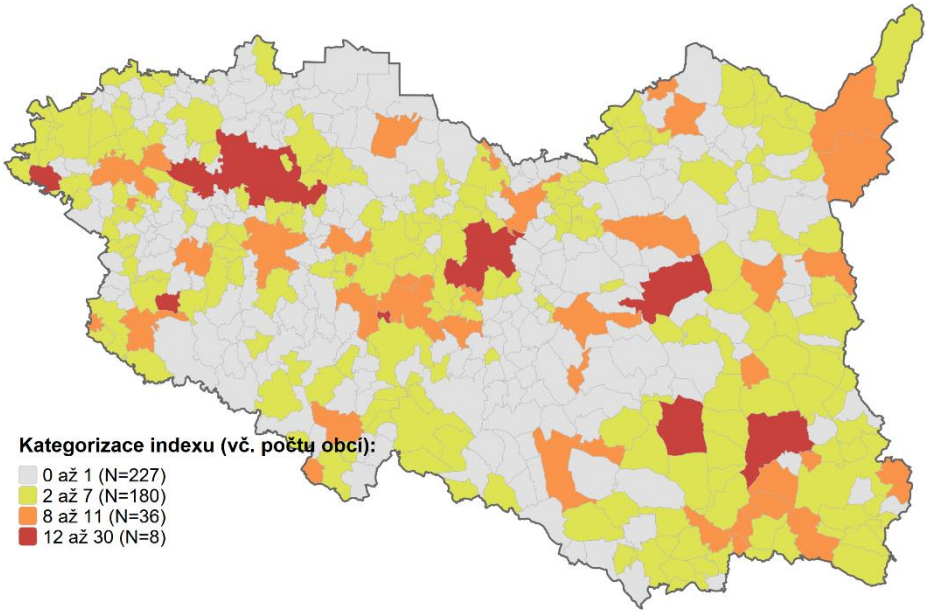
Mapa 18 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v LBK

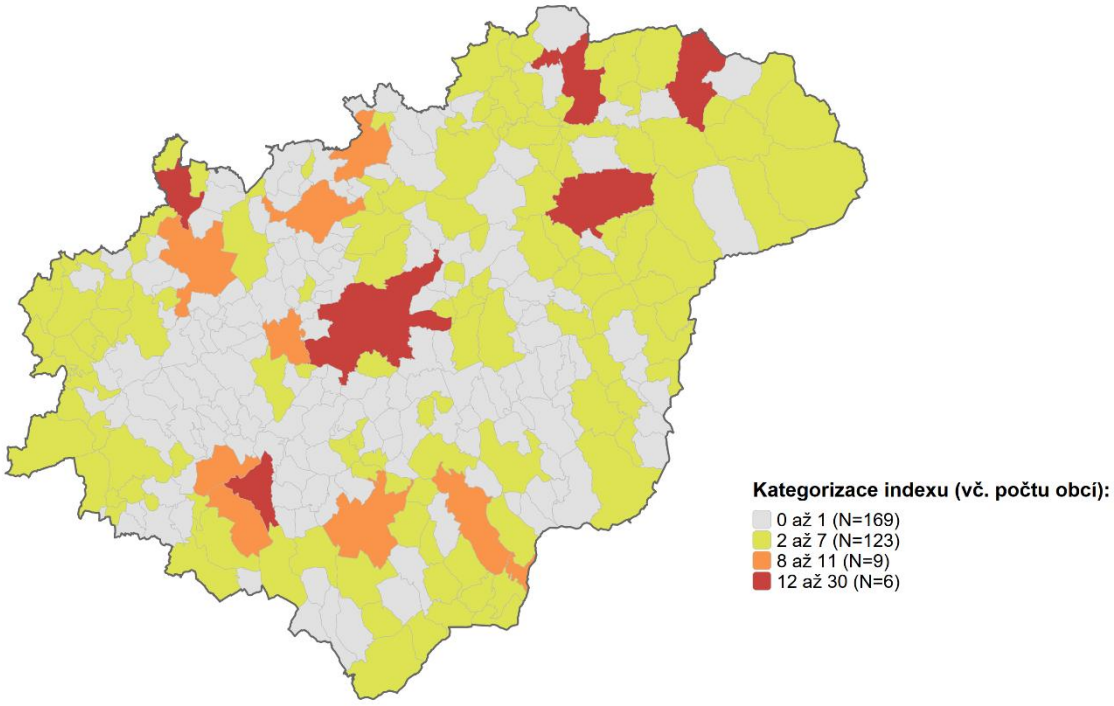
Mapa 19 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v KHK

Mapa 20 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v PAK

Mapa 21 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v ZLK

Mapa 22 – Index sociálního vyloučení v roce 2025 v STC

